

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 167. — 9 ΜΑΡΤΙΟΥ 1880. — ΛΕΙΤΑ 10.

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὕπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Ὑπὲρ τῆς βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς προσέφερον ὁ κύριος Κλεάνθης Καλλιᾶδης φρ. 1000.

Οἱ κκ. Νεγρεπόντες, Ἀγέλαστος, Βλαστός καὶ Ῥοδοκάνκης, ἐπισκεφθέντες ἐσχάτως τὰ ἐν Ἑργαστηρίοις ἐργαστάσια τῶν Μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου ἀφῆκαν εἰς τὴν ἐν Λαυρίῳ Διοίκησιν τῆς Ἑταιρίας φρ. 200, ὅπως διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς ἀσθενεῖς τοῦ νοσοκομείου Ἑργαστηρίων.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΠΑΝΟΔΟΥ ΤΟΥ ΧΕΙΜΩΝΟΣ

κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1880 ἐν Ἀθῆναις.

Δικαίως πάντες ἐξεπλάγησαν ἰδόντες τὸν ἔκτακτον ὅλως χειμῶνα, ὅστις ἐπῆλθεν ἐν Ἀθῆναις τῇ 9ῃ καὶ 14—15ῃ Μαρτίου. Νομίζω δὲ ἄξιον διαφέροντος νὰ καταγράψω ἐν ταῦθα τὴν ἀξιοσημείωτον τῆς ἀτμοσφαιρας κατάστασιν κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦτον, παρατηρῶν ὅτι αἱ χρονολογίαι εἰσι κατὰ τὸ νέον ἡμερολόγιον καὶ οἱ βαθμοὶ κατὰ τὸ ἑκατοντάβαθμον θερμόμετρον. Τὸ σημεῖον — πρὸ τοῦ ἀριθμοῦ σημαίνει θερμοκρασίαν ὑπὸ τὸ μηδέν.

Κατὰ τὸ 1880 ὁ Ἰανουάριος καὶ Φεβρουάριος εἶχον λίαν ταπεινὰς βαθμοὺς θερμοκρασίας. Κατὰ τὸ 1879 ἤρξατο ὁ δριμύς ἀὴρ καὶ ἡ χιών ἐπὶ τὸν ὁρίων τῇ 9ῃ Νοεμβρίου, καὶ τῇ 31ῃ Δεκεμβρίου ἐπῆλθε ψῦχος καὶ ἄφρονος πτώσις χιόνος. Ἡ χιών τότε ἐκάλυψεν οὐ μόνον τὴν Ἀττικὴν ἀλλὰ καὶ τὴν Σαλαμίνα καὶ Αἴγινα. Ὁ Μάρτιος δὲ τοῦ παρόντος ἔτους ἤρξατο μὲ ταπεινὰς θερμοκρασίας. Τῇ 9ῃ τοῦ μηνὸς τούτου ἡ θερμοκρασία ἦτο +12°,5, τῇ 2ῃ ὥρα μ. μ. +4°,4, τῇ δὲ 9ῃ ἑσπέρᾳ +0,9. Τὴν ἡμέραν ταύτην ἔπασαν σποράδην ὀλίγαι νιφάδες χιόνος, ἀλλ' ὁ ΒΑ θυελλώδης ἄνεμος ἔπνευε λίαν δριμύς. Τῇ 10ῃ Μαρτίου, τὴν πρωΐαν, τὸ ἐλάχιστον τῆς θερμοκρασίας ἦτο —1°,4, ὁ ΒΑ ἄνεμος μικρὸν κατηνυασμένος, ἡ δὲ πόλις καὶ ἅπανα ἡ Ἀττικὴ χιονοσκεπὴς. Κατὰ τὴν 11ῃ Μαρτίου ἐγένετο ἐξαίρετος αἰθριωτάτης ἡμερᾶς, ἥς ἡ θερμοκρασία ἦν κατὰ μέσον ὅρον +12°,4. Τῇ 12ῃ Μαρτίου, τὸ ἑσπέρα, ὁ οὐρανὸς ἐθολώθη, κατὰ δὲ τὴν νύκτα τῆς 12ῃς πρὸς τὴν 13ῃν, πνέοντος καὶ πάλιν ΒΑ ἀνέμου, ἔπασε χιών ἄφρονος, ἥτις, διαρκέσασα 25 ὥρας, ἐκάλυψε τὴν γῆν εἰς πάχος δεκάτου τοῦ μέτρου. Τὴν πρωΐαν τὸ ἐλάχιστον τῆς θερμοκρασίας ἦτο +2°,4, ἀλλὰ ἡ θερμότης κατέπεσεν εἰτα περὶ τὴν 2ῃν μ. μ. μέχρι 0°,7, περὶ δὲ τὴν 7ῃν τῆς ἑσπέρας —3°,5, κατὰ δὲ τὴν πρωΐαν τῆς 14 Μαρτίου εὐρέθη —3°,6. Ἀπανταχοῦ ἀπληγῶς πάχος στερεὸς, καὶ εἰς αὐτὰ ἔτι τὰ παράθυρα τῶν θερμαινόμενων δωματίων. Εἶτα ἐχθρὸν ἐπὶ 16 ὥρας, περὶ μεσημβρίαν δὲ ἡ θερμότης ὑψώθη μέχρι +1 καὶ πεσοῦσα πάλιν κατὰ τὴν ἑναστρον νύκτα ἔφθασε κατὰ τὴν πρωΐαν τῆς 15ῃς Μαρτίου τὸ ἀσυνήθες ὕψος τῶν —6°,60, ἡ δὲ —5°,3R.

Ἀπὸ 22 δὲ ἔκτοτε μετέπειτα εἶχον ἰδεῖν τοσοῦτον ταπεινὴν θερμοκρασίαν ἐν Ἀθῆναις ὁ αὐτὸς ὅμως περίπου καιρὸς ἐπεκράτει τῇ 16ῃ καὶ 17ῃ Μαρτίου 1874. Ἀλλ' ἐπειδὴ τότε οὐδὲν ἔπνευε ἄνεμος θυελλώδης, καὶ ἐπειδὴ ἡ ταπεινοτάτη θερμοκρασία τῶν —5 διήρκεσεν ἐπ' ὀλίγας μόνον ὥρας καὶ ἐν νυκτὶ, καθ' ἡμέρας δὲ ἀνεκτὸς θερμὰς, δὲν ᾔρξάνθησαν οἱ πολλοὶ τὸ ψῦχος ἐκεῖνον.

Ὁ ἐπόμενος πίναξ δεικνύει ἡμῖν τὰς ἀπολύτους ἐλαχίστας θερμοκρασίας κατὰ τὸν Μάρτιον καὶ τὰς ὑστάτας κατὰ τὸν χειμῶνα πτώσεις τῆς χιόνος.

Ελάχιστοι θερμοκρ.	Τελευταῖαι χιόνες.
—	1854 Ἀπριλίου 14.
—	1856 " 16 λίαν ἄφρονος.
1859 +2°,7 Μαρτ. 6.	1859 Μαρτίου 3
1860 +5,7 " 19.	1860 ... 19
1861 +2,1 " 18.	1861 ... 16 ὀλίγαι νιφάδ.
1862 +0,9 " 1.	1862 Ἰανουαρ. 7
1863 +1,5 " 7.	1863 Φεβρ. 16
1864 +8,0 " 4.	1864 Ἀπριλίου 4 ἔχνη.
1865 +3,6 " 6.	1865 Φεβρ. 24
1866 +6,0 " 10.	1866 Δεκεμβρ. 26
1867 +2,9 " 5.	1867 Ἰανουαρ. 23

1868 +3,2 " 6.	1868 Φεβρ. 18
1869 +4,8 " 1.	1869 Ἰανουαρ. 23
1870 +0,7 " 23.	1870 Ἀπριλίου 6
1871 +0,3 " 4.	1871 Μαρτίου 7
1872 +1,6 " 6.	1872 " 3
1873 +5,7 " 31.	1873 Φεβρ. 19
1874 —5,7 " 8.	1874 Μαρτίου 17 ἄφρονος χιών.
1875 +5,5 " 19.	1875 Δεκεμβρ. 31
1876 +2,6 " 6.	—
1877 —2,7 " 4.	1877 Μαρτίου 3
1878 +1,6 " 7.	1878 Φεβρ. 13
1879 +1,1 " 10.	1879 Μαρτίου 9
1880 —6,6 " 15.	1880 —

Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὸ παρὸν ἔτος τὸ μέγα ψῦχος καὶ ἡ μεγάλη χιών συνέπεσαν κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Κουλοῦ μων, ἡ ἀνάμνησις αὐτῶν θέλει παραμείνει εἰς τοὺς κατοίκους τῶν Ἀθηνῶν ἐπὶ μακρότατον χρόνον.

Ἀθῆναι, 1880, Μαρτίου 15—3.

D. J. F. Julius Schmidt,

Διευθυντὴς τοῦ ἐν Ἀθῆναις Ἀστεροσκοπείου.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

2076 Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ε'. Τόμος Θ', 9 Μαρτίου 1880. Ἀριθ. 219 (167). Λεπτά 20. Ἀθῆναις, γραφεῖον τῆς Ἑστίας, ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 6, 4^{ον}, σ. 16. Περιεχόμενα: Σφραγὶς τῆς κοινότητος τῆς ἐπαρχίας Ἀρχαδίας ἐπὶ ἐπαναστάσεως. — Ἑξηγητικὴ περὶ αὐτῆς σημείωσις ὑπὸ Α. Ζ. Μάμουκα. — Ἀνευ οἰκογενείας. Μυθιστορία Ε. Μαλῶ, βραβευθεῖσα παρὰ τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας. (Μετάφρ. Α. Ρ. Παγκαβῆ). — Ἐπίσκεψις εἰς τὸ νεκροταφεῖον τῶν Ἀθηνῶν. — Ἡ ἐορτὴ τῶν νεκρῶν ἐν Νεαπόλει. — Τουρκικὰ νεκροταφεῖα. — Τὰ χρώματα καὶ ἡ διάφορος αὐτῶν ἑκφρασις. — Ἀθηναϊκὰ ἐπιστολαί. — Ἐνῶμα καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς Δε-λα-Ροσσονικῆς. (Μετάφρ. Γ. Ζωγιοῦ). — Δάνειον πνεῦμα. — Ἀληθείαι. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλὴ καθ' ἑβδομάδα.

2077. Ἰουλίον Βέρν. Ἐκτακτοὶ περιηγήσεις εἰς τὰς βορείους παγωμένας θαλάσσας. Αἱ χῶραι τῶν Μηλωτῶν. Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ ***. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1880.

2078. Κρίσεις ἐπὶ τοῦ συγγράμματος Μιλτιάδου Α. Σεΐτζανη «Ἡ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἐπαναστάσις τοῦ 1878». Ἐκδότης Γεώργιος Πάστας, τελειοφοῖτος τῆς Νομικῆς, 8^{ον}, σ. 40. (Διαν. Δωρεάν).

Προσεχῶς δημοσιευθήσεται ἐν τῇ Ἑστίᾳ περὶ ἡλικίαν μετὰφρασις τῆς ἀρίτης ἐκδοθείσης «Περιηγήσεως ἐν τῇ Ἀνατολῇ» τοῦ κ. Ἰωσήφ Ρεῦνάχ. Τὴν μετὰφρασιν ἐφιλοπόνησεν ὁ κ. Ε. Ροῖδης πλουτίσας αὐτὴν διὰ μακρῶν καὶ πολυτίμων σημειώσεων.

— Ἐν τῷ ἐβδόμῳ φυλλάδιῳ τοῦ ἐν Φλωρεντίᾳ ἐκδιδομένου Βιογραφικοῦ Λεξικοῦ τῶν συγγραμμάτων συγγραφέων (Hou-Lus) περιέγονται βιογραφικαὶ εἰδήσεις περὶ τῶν ἐξῆς Ἑλλήνων λογίων: Παύλου Λάμπρου, Σπυρ. Π. Λάμπρου, Ἀνδρ. Λασκαράτου, Δημ. Λιβαδίτου καὶ Κωνστ. Λομβάρδου.

— Εἰς τὸ γαλλικὸν θέατρον τῶν Παρισίων ἐτελέσθη πρὸ μικροῦ σπανία ἐορτὴ, ἡ πεντηκονταετηρίς τῆς πρώτης παραστάσεως τοῦ «Ερνάνη». Ἀσπομερὴς περιγραφή τῆς φιλολογικῆς ταύτης ἐορτῆς καὶ τοῦ συμποσίου, ὅπερ πλείστοι συντάκται τοῦ γαλλικοῦ τύπου προσέφερον πρὸς τὸν γρηαῖον καὶ ἐνδοξον ποιητὴν τοῦ «Ερνάνη» θὰ δημοσιευθῇ προσεχῶς ἐν τῇ Ἑστίᾳ.

— Ὅπως προαναγγεῖλαμεν, ὁ λόγιος ὁμογενὴς κ. Περικλῆς Τοῖκος ἀνέλαβεν ἐν Ῥώμῃ τὴν ἐκδοσιν μηνιαίου περιοδικοῦ, εἰς ἀγγλικὴν γλῶσσαν παραφρασμένου, ὑπὸ τὸν τίτλον Minerva. Τὸ πρῶτον τεύχος ἐξεδόθη πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐκ σελίδων 128, περιέχει δὲ ὥραιαν ἐπιστολὴν τοῦ γεροστιαστοῦ Μαμιάν, ἀξιόλογον πραγματεῖαν τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους δραματικοῦ ποιητοῦ Paphi περὶ τοῦ γαλλικοῦ δράματος, καὶ διάφορα ἄλλα ἀεραγνωστῶν Ἀγγλῶν